

B R U
G G E

CULTUUR
CENTRUM
BRUGGE

A woman with long brown hair is captured in a dynamic dance pose, wearing a red lace dress with a white underlayer. She is smiling and looking to the right. The background is black.

CATEDRAL

PATRICIA GUERRERO

Belgische première

Zaterdag 17 oktober 2020
Koninklijke Stadsschouwburg Brugge

EEN FURIEUZE FLAMENCODANSERES OP ZOEK NAAR VERLOSSING

Filip Tielens

Hoe kan je via flamenco jezelf bevrijden van het juk van de religie? De Spaanse sterdanseress Patricia Guerrero probeert het in de intense performance *Catedral*, bijgestaan door een keur aan topmuzikanten.

De voorstelling ***Catedral*** heeft zijn naam niet gestolen. Het sublieme lichtontwerp verbeeldt het binnenvallende licht in een gebedshuis en de vormen van glas-in-loodramen, alsof deze voorstelling zich niet afspeelt in een theater, maar in de wereldberoemde kathedraal van Sevilla, de stad waar Guerrero deze moderne flamencovoorstelling voor het eerst opvoerde. Het decor is een ruimte van licht en God, waar bij aanvang de klokken slaan. Guerrero duikt op als een imposante verschijning. Het begin van een koortsachtige, mystieke reis, begeleid door religieuze mannenstemmen.

Maar een ode aan religie is ***Catedral*** niet, integendeel. Het is een feministische aanklacht over de onderdrukking van vrouwen in naam van het geloof. Guerrero claimt als het ware deze sacrale setting om verlossing op te zoeken. Met ritme en dans, stemmen en percussie, en ook vrolijke muziek vecht Guerrero tegen de duistere kanten van het geloof. '***Catedral*** is een liturgie over pijn en de bevrijding van vrouwen', zo omschrijft regisseur Juan Dolores Caballero de voorstelling. Het mystieke, de dialoog tussen het goddelijke en het duivelse, de grenzen tussen wat heilig is en profaan, de duistere wereld van overtuigingen en offers, en vooral de onderdrukking die daarbij hoort: het zijn hoofdthema's van deze creatie.

Flamenco ontstond in de tweede helft van de 19de eeuw, voornamelijk bij de gitanes-gemeenschappen in het huidige Andalusië. Niet enkel binnen het strenge (katholieke) geloof is de positie van de vrouw ook nu nog geregeld ondergeschikt aan de man, ook bij de zigeuners is dat vaak zo. Als vrouw heb je niet het recht om je echtgenoot te kiezen, alleen te reizen of in een auto te stappen met een man die niet je broer of echtgenoot is. Het is die ongelijke behandeling en dat onrecht die Guerrero hier bevecht, weliswaar al dansend en met een enorme vitaliteit. Daarbij laat ze zich bijstaan door de crème de la crème van flamencomuzikanten: tweelingbroers Diego Pérez (tenor) en Daniel Pérez (percussionist), zanger Sergio Gómez 'el Colorao', gitarist Juan Requena en percussionist Agustín Diasser. Drie danseressen ondersteunen Guerrero, die in ***Catedral*** de Andalusische wortels van flamenco eert, maar tegelijk het dansgenre ontdoet van clichés.

De Franse pers reageerde bijzonder enthousiast toen de voorstelling toerde door Frankrijk. ‘Ze danst als een vlam’, zo omschreef Le Figaro de dansprestatie van Guerrero. ‘Ongelooflijk krachtig en tegelijkertijd met een overvloed aan uitgewerkte details’, voegde de journalist er nog aan toe. Les Echos roemt de subtiliteit van de voorstelling. ‘Ze behandelt hier religieuze overtuigingen en de bevrijding van vrouwen, zonder in een goedkope aanklacht te vervallen. Deze artiest kent genade.’ Le Monde tot slot spreekt zelfs van ‘feministische flamenco’.

Artist statement

‘Ik ben een hedendaagse flamencodanseres, omdat ik flamenco maak van vandaag’, zo omschrijft Patricia Guerrero zichzelf. ‘Flamenco is mijn moedertaal. Ik wil die taal blijven exploreren, met al mijn innerlijke vrijheid. En daarbij wil ik trouw blijven aan mezelf, en mezelf niet verraden.’

Over deze voorstelling zegt ze: ‘De creatie van **Catedral** betekende de professionele en persoonlijke bevrijding die ik nodig had om met flamencocodes te kunnen breken en een persoonlijke taal te vinden. In eerste instantie zit het personage dat ik speel in **Catedral** vast in dogma’s en kan ze niet eens dansen, maar dat verandert. Het stuk toont de evolutie van een vrouw die te lang werd onderdrukt en uiteindelijk de kracht vindt om zichzelf te bevrijden.’

Bio

Patricia Guerrero (1990) werd geboren in de wijk Albayzín in Granada. Samen met andere steden als Sevilla, Jerez de Frontera en Cadix vormt Granada de bakermat van de flamenco in Andalusië. Guerrero kreeg haar passie voor flamenco met de paplepel ingegoten. Al op drie jaar volgde ze les in de dansschool van haar moeder. Bij haar eerste opvoering voor publiek was ze amper acht! Ze vervulde zich met lessen bij verschillende leermeesters, onder wie flamencogrootmeester Mario Maya, met wiens gezelschap ze later zou rondtoeren.

Ook de legendarische (film)regisseur Carlos Saura ontdekte haar. Hij castte haar als soliste voor de grootschalige creatie **Flamenco Hoy**, die de wereld rondreisde en ook halthield in New York. Saura vroeg haar vervolgens ook om mee te dansen in **Flamenco, Flamenco**, zijn filmische ode aan het dansgenre uit 2010. Op de podia danste ze aan de zijde van sterdanser Arcángel in befaamde duetten, die haar onder meer de prijs voor grootste revelatie opleverden op de Biënnale van Sevilla in 2012.

Maar ook met haar eigen flamencocreaties maakt Guerrero grote sier. Na haar eerste productie **Desde el Albayzín** ('Geboren in Albayzín') volgden nog vele succesvoorstellingen. **Catedral** ging in 2016 in première in het Teatro Lope de Vega tijdens de Biënnale van Sevilla, waar ze de prijs won voor de beste voorstelling. Sindsdien toert het stuk met veel succes door Europa.

Zo werd de nu 30-jarige Guerrero al op jonge leeftijd een ster. Kenners roemen de combinatie van vrijheid en theatraliteit waarmee de danseres en choreografe flamenco injecteert. En feminisme, zo mogen we zeker zeggen na het grote succes van **Catedral**.

Flamenco voor dummies

Bron: Wikipedia

Flamenco is een muziek- en dansgenre afkomstig uit de zuidelijke provincies van Spanje. Kenmerkend zijn de soms Arabisch aandoende klanken, de uitbundige muzikale versieringen rondom het thema en het sterke ritme binnen een twaalftelssysteem. De basis van flamenco vormt de cante flamenco, de flamencozaang. In de meest basale uitvoering wordt de cante vaak met een ritmisch geklop begeleid. Tegenwoordig gebeurt dit meestal door de Spaanse gitaar en palmas, soms aangevuld met een tinaja en sinds de jaren 1970 de cajón. Cante flamenco kan (ook ritmisch) worden ondersteund door de baile flamenco, de expressief-ingetogen flamenco-dansstijl die zich kenmerkt door krachtige gratie en vaak ingewikkelde handbewegingen en voetenwerk (taconeo).

De flamenco muziek wordt doorgaans niet genoteerd, maar net als veel andere volksmuziek oraal en via overlevering aan de volgende generatie doorgegeven. Kenmerkend is dat iedere generatie de muziek verrijkt door er nieuwe elementen aan toe te voegen. Flamenco werd in 2010 door de UNESCO erkend als Wereld Erfgoed.

Dans: Patricia Guerrero

Corps de ballet: Maise Márquez, Lorena Franco, Laura Santamaría

Tenor: Diego Pérez

Contratenor: Daniel Pérez

Zang: Sergio Gómez 'el Colorao'

Gitaar: Juan Requena

Percussie: Agustín Diassera

Regie: Juan Dolores Caballero

Choreografie: Patricia Guerrero

Muziekcompositie: Juan Requena, Agustín Diassera

Lichtontwerp: Manuel Madueño

Kostuums: Laura Capote

Technische leiding / Licht: Sergio Collantes

Geluid: Rafael Pipió, Ángel Olalla

Distributie: Pablo Leira Doce

Assistent productie: José Manuel Navarro

Productieleiding: Guiomar Fernández Troncoso

INFO & TICKETS

KONINKLIJKE STADSSCHOUWBURG BRUGGE

Adriaan Willaertstraat 2 · 8000 Brugge
dinsdag tot vrijdag van 13.00 tot 17.00 uur
050 44 30 60 · www.ccbrugge.be

IN&UIT BRUGGE

't Zand 34 · 8000 Brugge
maandag tot zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur
zon- en feestdagen van 10.00 tot 14.00 uur